

прѣди да нагазятъ хрсталака, който ги отдѣляше отъ желаната цѣль. Малкиятъ отрядъ на ново се разтѣгли въ дълго шествие и между послѣднитѣ и първитѣ пакъ се образува голѣмо разстояние, когато изведнажъ въвъ височината се появи грамаденъ геракъ, махайки безшумно съсъ силнитѣ си крилѣ.

— „Кваакъ! кваакъ!“ запищѣ майката-патица, и малкитѣ клѣкнаха веднага на земята, съ изключение на най-послѣдното: то бѣше още далечъ и не дочу добръ майчиното си прѣдпазване, а продължаваше колкото му силитѣ държатъ да се клати на прѣдъ.

Геракътъ се спусна на долу, хвана го съ ноктитѣ си и го понесе къмъ хрсталака. Бѣдната майка нищо неможеше да направи! Съ нѣма скръбъ тя само прослѣди кръвожадния хищникъ, който съвсѣмъ безнаказано отнесе нейното патенце.

Но не, това не е всичко! Когато геракътъ подхвъркваше вече край брѣга, дѣто бѣше неговото разбойнишко гнѣздо, той непрѣдпазливо разклати въ клонитѣ на хрстѣлака жилището на своя врагъ — важния кралския тиранинъ.*) Въ този мигъ мѣничкия безстрашенъ борецъ съсъ силенъ побѣденъ кликъ, се издигна въвъ въздуха, готовъ за борба и подгони хищника — геракъ. Далечъ отлетя хищника, а слѣдъ него и тирана; първиятъ — тежко и плашливо, вториятъ — легко, свободно и смѣло, като сжщи герой, настигаше противника си съ всѣко замахване на крилата си и скоро се скриха и двата отъ хоризонта.

Скрѣбъта на майката-патица, макаръ че не е тъй дълбока като човѣшката, безсѣмнение бѣше силна и искренна.

*) Кралски тиранъ — американска малка птица, твърдѣ стройна и силна; ненавижда герацитѣ и другитѣ хищни птици. Завиждайки имъ, тя се хвърля върху тѣхъ и ги прѣследва съ жестокитѣ удари на клоната си. Герацитѣ, макаръ че сж по-голѣми отъ нея, боятъ ѝ се.